

[Industriministeren]

Tak for de positive tilkendegivelser. Jeg havde også forventet, at hovedspørgsmålet i dag ville blive spørgsmålet om ransagning uden retskendelse, idet det helt naturligt er det spørgsmål, pressen har rejst som følge af Finansrådets henvendelse om det, og efter Finansrådets opfattelse skulle vores lovforslag give politiet en urimelig vid adgang til at kræve dokumenter udleveret fra de finansielle institutioner og dermed bringe retssikkerheden i fare. Jeg vil godt være lidt mere grundig med det spørgsmål i svartalen, men jeg synes selvfølgelig også, at hr. Rahbæk Møllers ønske om at høre Retsudvalget i denne sag er en glimrende idé.

Det er regeringens opfattelse, at lovforslaget, som det ligger her, ikke bringer retssikkerheden i fare. Efter forslaget har banker, vekselere osv. selvfølgelig en pligt til at underrette politiet, hvis de får mistanke om, at en penge-transaktion har tilknytning til hvidvaskning. I tilfælde, hvor politiet enten som følge af en sådan underretning eller på et andet grundlag får mistanke om, at en af bankens kunder anvender banken i forbindelse med hvidvaskning af penge, har banken også pligt til efter politiets begæring at give oplysninger og at udlevere dokumenter vedrørende en sådan mistænkelig transaktion.

I de fleste tilfælde, hvor f.eks. en bank indgiver en anmeldelse til politiet om hvidvaskning, vil banken helt naturligt vedlægge de nødvendige bilag, men lovforslagets § 10, stk. 3, indebærer imidlertid, at politiet kan kræve disse dokumenter udleveret også af parter, der ikke er særlig samarbejdsvillige. Bestemmelsen blev indført i lovforslaget, efter at anklagemyndigheden i høringsfasen bl.a. anførte, at loven burde give politiet mulighed for at kræve alle nødvendige oplysninger uden retskendelse af den helt specielle årsag, at ellers kunne selve muligheden for at efterforske forholdet let gå tabt. Dernæst har anklagemyndigheden også anført, at den nugældende retstilstand har ført til, at anklagemyndigheden i hastende tilfælde faktisk har været nødsaget til at foretage et mere vidtgående indgreb end det, vi foreslår, nemlig en ransagning uden forudgående retskendelse efter retsplejelovens § 797 for at sikre beviser, som ville gå tabt ved at afvente en kendelse om udlevering af dokumenterne. Der er altså tale om en bestemmelse, hvorefter vi fak-

tisk begrænser indgrebets omfang i forhold til den mulighed, der allerede eksisterer i dag. Jeg fandt det derfor rigtigt at følge anklagemyndighedens synspunkter, som jo er velbegrundede med ønsket om at bekæmpe hvidvaskningen effektivt.

§ 10, stk. 3, indebærer ganske rigtig en fravigelse af de almindeligt gældende regler for udlevering af dokumenter, idet udleveringen som nævnt ifølge retsplejelovens § 827 kan kræves efter rettens kendelse. Politiets indhentning af oplysninger kræver heller ikke efter de nugældende regler forudgående retskendelse. Baggrunden for forslaget § 10, stk. 3, er, at de indgreb, som forslaget omhandler, er hastende, og at kunden ikke må vide, at der er en efterforskning i gang. Hvis der på grund af formaliteter går for lang tid, inden politiet får fat i de nødvendige dokumenter, eller hvis mistanken røbes, kan efterforskningen tabes på gulvet.

Som jeg før sagde, kan politiet i mangel af sådan en regel også her være nødt til at ty til det langt mere indgribende middel at foretage ransagning uden forudgående retskendelse. Hertil kommer, at der også vil være en vis domstolskontrol med, om politiets krav om udlevering af dokumenter har været berettiget. De finansielle virksomheder kan straffes, hvis de ikke udleverer de dokumenter, politiet anmoder om. En sådan sag vil som udgangspunkt blive afgjort ved domstolene, der på den måde forudsætningsvis også skal tage stilling til, om politiets krav om udlevering har været rimeligt.

§ 10, stk. 3, er absolut ikke nogen retlig nydannelse, der findes nemlig en lang række særlove og bestemmelser, som endda giver tilsynsmyndighederne en langt videregående beføjelse end den, vi har foreslået i § 10, stk. 3. En håndfuld eksempler kan bl.a. findes i kasinoloven, i loven om private registre, i miljøbeskyttelsesloven, i planlægningsloven og i loven om Københavns Fondsbørs. Efter disse love har tilsynsmyndighederne bl.a. adgang til ransagning af lokaler og ejendomme uden retskendelse.

Det er altså på den baggrund, at det blev indføjet i lovforslaget, men jeg går ud fra, at vi får lejlighed til at uddybe det under udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.